22/07/2025

22 Ιουλίου: Εορτάζει η Αγία Παρθενομάρτυς Μαρκέλλα, η Χιοπολίτης

/ Βίοι Αγίων

Η Χίος ανάδειξε μια πλειάδα αγίων της Εκκλησίας μας. Το πανέμορφο και μυροβόλο αυτό νησί του Αιγαίου το στολίζουν πολλά από τα νοητά και μυρίπνοα άνθη της ευλάβειας. Ένα από αυτά είναι και η ένδοξη Παρθενομάρτυς Μαρκέλλα, η οποία προτίμησε το θάνατο από την ατίμωση.

Γεννήθηκε στο ιστορικό χωριό Βολυσσός, της βορειοδυτικής Χίου. Ως προς το χρόνο που έζησε υπάρχει σύγχυση. Ο βιογράφος της άγιος **Νικηφόρος ο Χίος** αναφέρει ότι έζησε περί το 1500 μ. Χ. Όμως τα γεγονότα και τα πρόσωπα, που αναφέρονται στο ιερό της συναξάρι παραπέμπουν σαφώς στους πρωτοχριστιανικούς αιώνες. Το πιο πιθανό είναι να έζησε τον 3ο ή τον 4ο μ. Χ.

αιώνα. Τότε που έσβηνε η ειδωλολατρία και γινόταν, σαν το πληγωμένο θηρίο, επικίνδυνη για τους πιστούς του Χριστού. Τότε που οι ειδωλολάτρες, πλημμυρισμένοι από δαιμονική ενέργεια, ήθελαν να αφανίσουν τους Χριστιανούς, μη λογαριάζοντας αν αυτοί είναι συγγενικά τους πρόσωπα, ακόμα και παιδιά τους.

Οι **πατέρας της Μαρκέλλας** ήταν ένας φανατικός ειδωλολάτρης και ανήθικος άνθρωπος, ο οποίος είχε καταρρίψει κάθε ίχνος ηθικής αναστολής από πάνω του. Αντίθετα η μητέρα της ήταν πιστή Χριστιανή και μεγάλωσε την αγαπημένη της κορούλα με την πίστη στον αληθινό **Τριαδικό Θεό**. Στάλαξε στην παιδική της ψυχή την ευλάβεια και την αρετή, η οποία απουσίαζε από τον ειδωλολατρικό κόσμο. Της δίδαξε τη σεμνότητα και την αιδώ, ως τα πιο σημαντικά προσόντα της γυναικείας φύσης. Η Μαρκέλλα μεγάλωνε και διακρινόταν για την ευγένεια της ψυχής της, την καλοσύνη της, αλλά και για την σπάνια σωματική ομορφιά της. Παράλληλα τη διέκρινε μια πρωτοφανής πνευματική ωριμότητα.

Όταν έγινε δεκαοκτώ χρονών η μητέρα της αρρώστησε ξαφνικά και πέθανε, αφήνοντας την **Μαρκέλλα** μόνη της με τον ειδωλολάτρη πατέρα της. Τότε ο πλάνος και μισάνθρωπος διάβολος βρήκε την ευκαιρία να πλήξει καίρια τη σεμνή και πιστή στο Χριστό κόρη. Προκάλεσε σφοδρό αισχρό έρωτα του πατέρα της προς αυτήν. Ας σημειωθεί πως τέτοια είδους εκφυλιστικά και ανατριχιαστικά φαινόμενα ήταν συνηθισμένα στους ειδωλολάτρες. Δεν είναι τυχαίο πως οι διάφοροι πολυπληθείς «θεοί» τους πιστεύονταν ότι είχαν αιμομικτικές σχέσεις μεταξύ τους και άρα έδιναν το δικαίωμα και στους λατρευτές τους να τους μιμούνται στα δαιμονικά τους πάθη. Όλα τα αμαρτωλά τους πάθη τα ανήγαγαν στους «θεούς» τους και μάλιστα τα θεωρούσαν ως απόδοση τιμής και λατρείας προς εκείνους, όπως λ.χ. η **«Ιερή Πορνεία»,** θεωρούνταν απόδοση λατρείας προς την ακόλαστη «θεά» Αφροδίτη, ή η κραιπάλη και η μέθη προς τον Διόνυσο.

Ο πατέρας της λοιπόν καταλήφτηκε από δαιμονικό μανιακό έρωτα προς την κόρη του **Μαρκέλλα** και προσπαθούσε να την πείσει να ενδώσει στην αισχρή αιμομικτική του επιθυμία. Η Μαρκέλλα διαπίστωσε με βδελυγμία την ερωτική ορμή του πατέρα της και αντιστάθηκε με σθένος. Όταν είδε ότι δε θα ξέφευγε από τα χέρια του έφυγε κρυφά από το σπίτι και άρχισε να περιπλανιέται στα βουνά του νησιού. Αλλά ο σαρκολάτρης πατέρας της, φλεγόμενος από τις κτηνώδεις ορέξεις του, την έψαχνε παντού. Κινούμενος από απερίγραπτη μανία, την αναζητούσε μέρα και νύχτα, ώσπου την εντόπισε σε κάποιο βουνό.

Η **Μαρκέλλα** όταν τον είδε, άρχισε να τρέχει, για να προστατέψει την τιμή της και τον ίδιο τον πατέρα της από την άτιμη και αισχρή πράξη, που ήταν διατεθειμένος να διαπράξει. Βρέθηκε μπροστά σε μια πυκνή βάτο, γεμάτη αγκάθια. Χωρίς να λογαριάσει τις πληγές και το μαρτύριο των αγκαθιών, χώθηκε σε αυτή και

παρέμεινε μέχρι να φύγει ο μανιακός πατέρας της.

Αλλά δυστυχώς έτυχε να τη δει κάποιος βοσκός της περιοχής, ο οποίος την κατήγγειλε στον πατέρα της, υποδεικνύοντας την βάτο που ήταν κρυμμένη. Προσπάθησε να μπει στη βάτο, αλλά δεν το κατάφερε και για να την αναγκάσει να βγει, έβαλε φωτιά στο θάμνο. Όμως η **Μαρκέλλα,** καταματωμένη από τα αγκάθια, πρόλαβε και βγήκε από άλλο σημείο και έτρεξε να κρυφτεί. Έτρεχε ανάμεσα στις τραχιές πέτρες και τα κοφτερά βράχια να μην την προλάβει ο αδίστακτος, ανελέητος και έκφυλος πατέρας της. Εκείνος την ακολουθούσε, αλλά δεν μπορούσε να τη φτάσει. Τότε έβγαλε ένα βέλος από το θηκάρι του και το έριξε εναντίον της. Καρφώθηκε στο νεανικό και παρθενικό της κορμί και το αγνό της αίμα πότισε την χιακή γη και έβαψε τα βράχια. Εκείνη όμως βρήκε τη δύναμη να συνεχίσει να τρέχει για να αποφύγει την αισχρή αιμομικτική ατίμωση.

Όμως οι σωματικές της δυνάμεις σύντομα την εγκατέλειψαν. Δεν μπορούσε πια να τρέξει και έπεσε στο έδαφος αιμόφυρτη και ημιθανής. Δεν της έμεινε άλλη ελπίδα από το Χριστό. Σήκωσε τα μάτια της στον ουρανό και παρεκάλεσε τον **Νυμφίο** της ψυχής της να προστατέψει την τιμή της και τον πατέρα της από μια τέτοια αποτρόπαια πράξη. Η αγνή και άδολη προσευχή της εισακούστηκε και έγινε το θαύμα. Ο βράχος, που ήταν ακουμπισμένο το πληγωμένο σώμα της άνοιξε και το κατάπιε, ως το στήθος. Ο μανιακός πατέρας της φτάνοντας, οργίστηκε περισσότερο και προσπάθησε να την ανασύρει από τη σχισμή του βράχου. Όταν δεν τα κατάφερε άρχισε να τη διαμελίζει. Πρώτα έκοψε τους μαστούς της και τους πέταξε στο βουνό. Κατόπιν της έκοψε το κεφάλι και το πέταξε στη θάλασσα.

Μια ουράνια λάμψη έλουσε το βράχο, δείγμα ότι ο Χριστός πήρε κοντά του την αγνή και άδολη **Παρθενομάρτυρα**. Οι Χριστιανοί περιμάζεψαν το υπόλοιπο ιερό σκήνωμα και το έθαψαν με τιμές, που αρμόζουν στους αθλητές του **Χριστού.** Το δε σημείο του μαρτυρίου της έγινε τόπος προσκυνήματος στους αιώνες που ακολούθησαν. Μέχρι σήμερα οι πιστοί μεταβαίνουν εκεί για να πάρουν την ευλογία της και να τύχουν των προσευχών της στο θρόνο του Θεού. Δεν είναι λίγοι εκείνοι, οι οποίοι πηγαίνουν με πίστη, και βλέπουν το βράχο να αχνίζει και να χρωματίζεται κόκκινος, όπως είχε βαφτεί από το αίμα της αγίας. Δεν είναι λίγα τα θαύματα που έχουν γίνει στον αγιασμένο εκείνον τόπο και συνεχίζουν να γίνονται.

Η μνήμη της εορτάζεται στις 22 Ιουλίου. Κέντρο του εορτασμού της η Χίος, όπου έχει κτιστεί μεγαλοπρεπής ναός στον όρμο της Βολυσσού. Αλλά τιμάται και σε πολλά άλλα μέρη της Ελλάδος και του εξωτερικού. Στην Αθήνα υπάρχει ναός της, στην περιοχή του Βοτανικού. Επίσης και στη **Κηφισιά.** Παρεκκλήσια της έχουν χτιστεί στις Σπέτσες, την Άνδρο, τη Μήλο, τη Σαντορίνη και τη Σάμο. Τεμάχιο του ιερού της λειψάνου βρίσκεται στην Ιερά Μονή Νταού Πεντέλης.

Πηγή: pemptousia.gr/ Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος